

KROGEN

— MAGASIN OM LIVET PÅ KROGERUP HØJSKOLE

FEM DRENGE — FEM KONTINENTER

Højskole drenge fra hele verden

KÆRLIGHED FOR EN FLAD FEMMER

Så meget drikker eleverne på Krogerup Højskole på en *uge*

DEN NYSGERRIGE NEUROTIKER

Portræt af Hal Koch-prisvinder Jesper Tynell

KOMMUNALVALG 2013

Sådan stemmer Krogerup

#1

DECEMBER 2013

Vi Holder Af Hverdagen

Rriiinngg...RiiIIInNGg....RrRIiiIIInNG!!!
Lyden af et vækkeur i det fjerne skærer sig som syle gennem min skrøbelige, fordrukne hjerneskal, der de sidste to timer ellers havde indstillet sig på en bevidsthedsløs søvn, der skulle jage promillerne ud af min dansetrætte krop. Min arm rækker mod snooze-knappen.

Bare fem minutter mere.

En skulvpen fra min mavesæk sender kuldegysninger gennem mit trætte legeme, da jeg stirrer ned i yoghurten, bevidst om, at hvis jeg når at tømme skålen inden morgen-samling, vil jeg snart se yoghurt og rabarberkompot igen, helt andre steder end i den dybe tallerken. I det mindste kan jeg prise mig lykkelig for at mit navn endnu engang ikke endte i den sorte bog, selvom det kostede blod, sved og bitre tårer ikke at havne ved siden af Peter og Lulloh, der kæmper en indædt kamp om førstepladsen. Nu sidder jeg her endnu engang med højskolesangbogen mellem hænderne. Gud forbarme den, der ved, hvor mange håndbakterier, der efterhånden er blevet smurt af i de små blå bøger. Under morgens tallerkenvask til rengøring, drømmer jeg mig væk til lyden af Nova FM og Jakobs version af Rasmus Seebachs 'Olivia'. Jeg drømmer om en lille lur i hovedfagstimen – der er alligevel så roligt på biblioteket, og åh...de store lyseblå, plyssede lænestole...

"Hvad er det rubrikken skal, Line?"

"DEN SKAL ÆGGE, VÆKKE & DÆKKE!"

Det giver et spjæt igennem min krop, og forsøget på en lur i timen blev forpurret ved lyden af Lines svar, der kom så hurtigt, at

man skulle tro det gjaldt hendes liv. Det gør det også til tider, når det er Jesper, der spørger.

Tømmermændene er langsomt ved at for-tage sig, og tankerne begynder at klare op. Der var jo så meget, jeg skulle nå i dag, og der er så mange ting, jeg vil!

Måske jeg skulle lave karkluden?

Eller få skrevet den leder til magasinet?

Eller...Eller... Hov vent, jeg kunne også se resten af Ponyo?

Lige meget, hvad jeg vælger at lave, ved jeg godt, at der sker 17 andre ting samtidig rundt omkring på skolen. Her er liv, gang i den, tømmermænd, kreativitet og ungdoms-sløvsind i et skønt sammensurium.

Og det er denne hverdag, som vi gerne vil prøve at skildre med vores magasin Krogen.

Rigtig god fornøjelse!

Krogeruphilsner

— Klara Ammitzbøll Breinholt, redaktør

Indhold

En nysgerrig neurotiker
Portræt af Jesper Tynell s.6

- 4 **Nyheder fra Natkassen**
- 8 **Portræt: "En nysgerrig neurotiker"**
- 10 **Fem drenge fra fem kontinenter i billeder**
- 12 **Kronik: Om at Fjumre sig til (ud)dannelse**
- 14 **Krogen udland: Krogerup krydser grænser**
- 20 **Krogen Indland: KV'13 på Krogerup**
- 22 **Reportage: Love Mama hitter hos højskoleeleverne**
- 24 **Bog anmeldelse: Yahya Hassan**
- 26 **VOXPOP: Livet efter Krogerup**
- 28 **Portræt: Rikke Forchhammer**
- 30 **Reportage: Natkassen**
- 32 **Alt det sunde**
- 35 **10 Skarpe**
- 36 **10 Uundgåelige**
- 37 **Kronik: Danes vs. Tunisians**
- 38 **VOXPOP: Hygge**

"Smagen af Vestfyen minder mig om rigtig mange gode aftner med dans til Rihanna."

— Lena Milovic, nuværende elev på Krogerup Højskole.
Læs mere på s. 4 i artiklen *Kærlighed for en flad femmer*.

Krogen # 1: December 2013

Udgiver: Krogerup Højskole

Chefredaktør: Klara Ammitzbøll Breinholt

Redaktion: Majlinda Urban, Amanda Bohn, Line Søe Munk, Mette Sjanne Nørmark Knudsen, Lea Pilsborg, Klara Ammitzbøll Breinholt – Journalistik & Medier, Efteråret '13

Journalister: Majlinda Urban, Amanda Bohn, Line Søe Munk, Mette Sjanne Nørmark Knudsen, Lea Pilsborg

Forsidefoto: Thorbjørn Kragh Liljegren og Sveinn Heiðar Kristjánsson

Layout: Jacob Birch & Finn Wergel Dahlgren

Tryk: LaserTryk.dk A/S

Oplag: 200

Korrektur: Redaktionen

Kontakt: Gule Stue, Krogerupvej 13, 3050 Humlebæk, Danmark

Tak til:

Nadia Birch Hvilsom, Thorbjørn Kragh Liljegren, Sveinn Heiðar Kristjánsson og Kirstine Fryd, der på alle timer af døgnet har været behjælpelige med billedmateriale og billedredigering. Olga Juul Eriksen for kreativt tegneinput, der har peppet "Krogen" op. Jacob Birch og Finn Wergel Dahlgren – layouterne, der forvandlede "Krogen" fra ubehjælpeligt word-format til et smukt magasin og Jesper Himmelstrup; manden, der lærte os at lave et magasin.

Web: Magasinet findes også på Krogerup.dk

KÆRLIGHED FOR EN FLAD FEMMER

Tekst: Lea Pilsborg

Vestfyen hiter på Krogerup, både blandt elever, natkassesebagemænd og leverandøren. Men den store kærlighed har ikke meget med smagen at gøre: Det er prisen, der skaber den gode kemi mellem eleverne og den gyldne væske.

Kølig, forfriskende, berusende. Et lille plop. En svag brusen. Dugdråber løber stille ned langs halsen af den mørkegrønne flaske, ned over den ovale mærkat med de hvide, svungne bogstaver.

”Vestfyen”, står der.

Et navn med flere bogstaver end den gyldne væskes pris i danske kroner. For den vestfynske lokaløl, der er blevet produceret siden 1885, koster nemlig kun fem kroner i Natkassen, og for Lena Milovic er Vestfyen-øllen en stor del af hyggen i Natkassen.

”Det ville ikke være det samme uden Vestfyen i Natkassen. Det kunne selvfølgelig også have været Dansk Pilsner. Men alligevel, Vestfyen er altså bare mere hyggelig.”

Vestfyen hører hjemme på Krogerup

Lena Milovic er 20 år og kommer fra Sønderjylland. Hun går på hovedfaget Film!Film!Film! og er en af Natkassens faste festaber - og så er Lena en stor fan af Vestfyen. På en skala fra 1 til 10 rater hun Vestfyen over middel.

”Jeg må sige 7. Den er billig, den koster kun fem kroner, og den smager ikke helt vildt dårligt. Man vænner sig til at drikke den, og har man ikke smagt Tuborg i flere uger, så smager Vestfyen faktisk ret godt”, erkender Lena.

Selvom den gode pris betyder en stor del for kærligheden til Vestfyen, har Lena også mange gode minder forbundet med den flydende fynbo, som ikke kun afhænger af pengepungen.

”Når jeg tænker på Vestfyen, forestiller jeg mig Natkassen og så den grønne etikette. Smagen af Vestfyen minder mig om rigtig mange gode aftener med dans til Rihanna.”

Selvom Lena er inkarneret Tuborg-driker, har Vestfyen en helt speciel plads i hendes hjerte, som en del af hendes ophold på Krogerup.

”Vestfyen hører hjemme her. At drikke den derhjemme, ville være forkert”, understreger hun.

Femmeren er praktisk og nice

Den flade femmer, der konsekvent har været prisen på en Vestfyenbajer i Natkassen, har ikke altid haft det lige let blandt bagmændene i natkassen.

”Nogle af de andre ville have prisen op på syv kroner, specielt fordi julebryggen var dyrere i indkøbspris. Hvis vi skulle have tjent på det, skulle den have kostet syv kroner. Men i stedet for at tænke på overskudet, satte vi en fed pris. Det handler også om, at man kun skal have femmere med sig i Natkassen

Vestfyen hiter på Krogerup, som det ses på mængden af tomme flasker dagen derpå.

Foto: Lea Pilsborg

Stop før fem - Det betaler sig.

Sundhedsstyrelsen 7 udmeldinger om alkohol:

- Intet alkoholforbrug er risikofrit for dit helbred
- Drik ikke alkohol for din sundheds skyld
- Du har en lav risiko for at blive syg på grund af alkohol ved et forbrug på 7 genstande om ugen for kvinder og 14 for mænd
- Du har en høj risiko for at blive syg på grund af alkohol hvis du drikker mere end 14/21 om ugen
- Stop før 5 genstande ved samme lejlighed
- Er du gravid – undgå alkohol. Prøver du at blive gravid – undgå alkohol for en sikkerheds skyld
- Er du ældre – vær særlig forsigtig med alkohol

Har du problemer med alkohol? Sundhedsstyrelsen anbefaler: www.tilbudsportalen.dk

Kilde: sundhedsstyrelsen.dk

Så meget drikker Krogerup:

- Gennemsnitligt bestilles der en palle øl om ugen
- En palle består af 30 kasser, altså 900 øl
- Hvis 40 elever drikker øl hver uge, er det gennemsnitligt 22,5 bajere pr elev om ugen.
- På fire måneder betyder det, at der samlet indtages 13 paller øl på 4 måneder. Altså drikkes der rundt regnet 11.700 bajere på Krogerup Højskoles E'13 hold.

og ikke femmere og tokroner. En femmer er en praktisk og nice pris”, fastslår Thorbjørn Kragh Liljegren, der fra begyndelsen har stået for kontakten med Byens Depot, skolens leverandør af Vestfyen.

Og havde det ikke været for det gode forhold til leverandøren, Byens Depot, havde det nok ikke været muligt at beholde den elskede femmer.

”Dani er vores personlige kontakt hos Byens Depot. Hende har jeg altid en god, lille snak med, hver gang vi bestiller øl. Det har også resulteret i, at vi altid får en god pris. Havde vi ikke et så godt forhold, som vi har, så skulle vi op på de der syv kroner for en øl, hvis det skulle løbe rundt.”

Vestfyen er det eneste, vi vil have

I Natkassen sælges to forskellige slags Vestfyen-øl; Pilsner og Classic. Udvalget er meget overskueligt, men det generer ikke Lena – et større udvalg i baren ville ikke interessere hende.

”Det ville blive for svært at vælge. Det er

godt bare med to valg”, fastslår Lena, der selv er mest til pilsneren.

”Den grønne etikette, den trækker bare lidt mere i mig”, tilføjer hun.

Heller ikke folkene bag Natkassen ønsker sig et større udvalg, i hvert fald ikke ifølge Thorbjørn Kragh Liljegren.

”Vi har jo prøvet lidt forskelligt. For eksempel at have en vodkaf flaske stående, og så kunne man købe vodka og en sodavand til en drink, så man selv lige kunne mixe det. Men det var der bare ikke rigtig interesse for. Folk vil kun have øl. Det var en tirsdag, og der blev ikke solgt mere end to vodkasjaskere. Så interessen for andet virker ikke mega stor”.

Thorbjørn er også overbevist om, at Lena ikke er alene om at være tilfreds kun med Vestfyen.

”Der er endnu ikke nogen, der har sagt, at de hellere vil have dyr fin øl. Og hvis vi drikker en palle om ugen, må folk jo være rimeligt tilfredse”, siger han. ●

BOX OF LOVE: EN KASSE I NYE KLÆDER

Tekst: Majlinda Urban Kuci

I kælderens på Krogerup Højskole ligger Natkassen, Box of Love, elevernes egen bar. Her er udsmykket med flotte malerier, mærkelige tegninger, tegn, historier og det obligatoriske mandlige kønsorgan på vægge, loft, borde og stole. Efterårets elever har givet nyt liv til væggene i Natkassen. Den nye udsmykning beskrives som lusket, lummer og modig.

Lyserød, lang, prikket og lusket. Klistret til af øl hen over ryggen, knurrende og forventningsfuld venter den på, at endnu et hold elever skal nyde dens ekstraordinære selskab. Den nye leopardbar springer lige i øjnene.

Eleverne på Krogerup Højskole har i efteråret valgt at forny udsmykning i Natkassen. Det har betydet, at mange tidligere elevs tegninger og tags måtte lade livet for at give plads til de nye kunstneriske udfoldelser.

"Jeg ville blive meget sur hvis nogen malede mit navn over", siger Anne Vejby Jægerum, der er elev på Krogerup Højskoles efterårshold.

Eleverne bruger meget tid i Natkassen. Det er her, eleverne går hen for at slappe af

om aftenen, hygge sig med gode venner og nyde utallige kolde Vestfyens pilsnere. Nede i Natkassen sidder Ida Søndergaard og kigger rundt.

"Baren er lidt lummer, og det er rigtig hyggeligt. Det er modigt, at drengene står i baren, når den nu er helt lyserød – det er sejt!", siger hun med et dertil lummert smil på læben.

Flor forandring

En bar som Natkassen skal være lækker at opholde sig i, og derfor har eleverne igenem årene pyntet væggene med alt fra amerikanske tegneserier til abstrakte nøgenmalerier. I år har baren i Natkassen gennemgået mange forandringer. Baren har fået tilnavnet Box of Love, med et tilsvarende logo der har

I efteråret 2013 fik Natkassens vægge nye gæster. De to Orla Frøsnapper-lignende fyre står nu fast bag den røde sofa og hygger sig med joint og øl.

Den lyserøde Leopardbar er blevet populær blandt Krogerups elever. Den skaber en helt bestemt lummer stemning, som eleverne nyder.

Foto: Majlinda Urban Kuci

erstattet Hvad vil du helst på døren bag baren. Bardisken er forvandlet til en lang, lækker, lyserød leopard, og nymalede lamper breder et lyserødt skær ned over de ølhungerende højskoleelever.

"Jeg var måske lidt skeptisk i starten omkring bardisken, men jeg synes, at den er blevet flot og mere overskuelig", siger Ida Søndergaard.

Også Anne Vejby Jægerum er positiv over barens nye udseende.

"Jeg synes, det er vildt flot. Den har nogle luskede undertoner, og det kan jeg godt lide."

Men én ting mangler tilsyneladende.

"Jeg synes, det er ærgerligt, at *Hvad vil du helst*, blev malet over på døren. Jeg håber, det kommer igen," sukker Ida Søndergaard

Hvad vil du helst, har mange gange været årsag til ustyrlige latterkramper i Natkassen, på grund af de fantasifulde spørgsmål som for eksempel: *Hvad vil du helst* – svede remoulade eller have øjenbryn lavet af ristede løg?

Det lyder måske absurd, men flere elever har igennem tiden tænkt længe over, hvad de skulle vælge; at svede remoulade er indtil videre det mest populære valg.

2 x Orla

På væggen overfor baren er der malet to mænd, begge med overskæg, den ene med en joint i flaben og den anden med en øl. De ligner nogle værre bøller, og mange elever synes, de minder om Orla Frøsnapper.

"Jeg syntes, de to fyre er meget fine, men jeg ved ikke rigtig, hvad de har med os at gøre, eller om de bare er for sjov", fortæller Ida med en undrende rynke i panden.

De nye Frøsnapper-gæster hænger ud bag den røde sofa, og de ser ud til at have fundet sig til rette. De har allerede overværet en del dejlige aftener, og de kommer forhåbentligt til at se endnu flere fantastiske fester med de fremtidlige elever.

Også i den nye forklædning. ●

Jesper Tynell er journalist og arbejder på P1-programmet Orientering. Jesper Tynell modtog dette års Hal Koch-pris på Krogerup Højskole for sit arbejde med den nye offentlighedslov.

Foto: Peter Javier Ottosen
→

JESPER TYNELL – EN NYSGERRIG NEUROTIKER

Tekst: Mette Sjanne Nørmark Knudsen

Jesper Tynell er en mand, der er nysgerrig på verden. Hans neurotiske forhold til at diskutere ting på et rigtigt grundlag har tidligere indbragt ham en Cavling-pris og nu også Hal Koch-prisen 2013.

Siden 2005 er Hal Koch-prisen blevet uddelt til markante personer, der har kæmpet for demokratiet. Dette års vinder, Jesper Tynell, er ingen undtagelse. Det var en rørt Jesper Tynell, der modtog prisen fredag den 8. november for sit arbejde med at oplyse politikerne om konsekvenserne af den nye offentlighedslov, som et flertal i Folketinget vedtog.

”Jeg blev utrolig glad for at modtage Hal Koch-prisen. Her taler vi om en pris, der i den grad understøtter nogle af de værdier, som jeg arbejder mest for, nemlig demokrati og åbenhed i den offentlige debat. At andre også kan få øje på det, er en hæder og en ære”, siger Jesper Tynell.

Lasten er en drivkraft

Jesper Tynell er et nysgerrigt menneske, der nyder at blive klogere gennem sit arbejde.

”Det, der har givet mig lyst til at blive jour-

nalist er, at jeg gerne vil forstå verden. Det er en kæmpe gave, at man hver dag får lov til at undersøge nye sager og blive klogere. At videreformidle den nye viden i radioen er sådan set bare et bijob”, ler Jesper Tynell.

Særlig ét forhold har givet Jesper Tynell mod på arbejdet med den undersøgende journalistik, han blandt andet laver som journalist på P1-programmet Orientering.

”Jeg er neurotisk omkring grundlaget for den offentlige debat. Grundlaget skal være helt rigtigt. Jeg kan simpelthen ikke have, at noget, jeg ved noget om, bliver gengivet forkert i medierne, så man risikerer at træffe forkerte beslutninger. Det er min last i livet og en stor drivkraft i mit arbejde.”

Ned i detaljerne

Det neurotiske forhold til detaljerne fik blandt andet Jesper Tynell til at læse samtlige 1200 sider i rapporten om den nye offentlighedslov.

Jesper Tynell, født 1971, er en dansk journalist. Er uddannet cand. hist. og cand. comm. fra Roskilde Universitet.

Har været ansat på P1-programmet Orientering siden 2003. I januar 2010 fik han Cavlingprisen for sit arbejde i den såkaldte kontanthjælpssag, hvor han afslørede, at tidligere beskæftigelsesminister, Claus Hjort Frederiksen (V), brød loven og vildledte Folketinget.

I 2013 blev han tildelt Hal Koch-prisen for sit arbejde med at oplyse befolkningen og politikerne om konsekvenserne af den nye offentlighedslov.

”Jeg ser det som min fornemmeste opgave at være nede i detaljerne i lovforslagene, så den offentlige debat, der foregår omkring de helt legitime politiske valg, der skal træffes, går på et retvisende grundlag. Det er vigtigt, at man ikke bare køber ministrenes salgstaler, men tjekker op på fakta”, forklarer Jesper Tynell.

Nyt projekt

For tiden har Jesper Tynell orlov for at arbejde på sit nye projekt, en bog, der kommer til at handle om det demokratiske maskineri, helt i tråd med hans tidligere projekter.

”Jeg har interviewet anonyme embedsmænd fra ministerierne, der fortæller om, hvordan de gør deres arbejde, når de har deres professionelle viden på den ene side, og en minister, der gerne vil have virkeligheden fremstillet på en bestemt måde, på den anden side.”

Ambivalent forhold til priser

Selvom Jesper Tynell er glad for at have modtaget Hal Koch-prisen, er der dog en ting, der bekymrer ham.

”Det priser gør, er at de udmærker nogle mennesker og får andre til at tro, at prismodtagerne er meget klogere end dem. Derfor er der mange, der efterfølgende bliver anerkendt for hvem de er og ikke for hvad de laver. Det håber jeg ikke sker for mig. Jeg håber i den grad, at jeg bliver ved med at være ydmyg og undersøge, om det jeg siger nu også er rigtigt. Det værste, der kunne ske, ville være, at jeg blev så hovmodig og selv-sikker, at jeg glemte at tjekke fakta, og derfor kommer til at sige noget forkert i radioen.” ●

Sydamerika: Peter Javier Ottosen, Columbia

**FOTOREPORTAGE:
FEM DRENGE FRA
FEM KONTINENTER**

Foto: Thorbjørn Kragh Liljegren & Sveinn Heiðar Kristjánsson

Afrika: Kwabena Nkrumah, Ghana

Nordamerika: Phillip Cohen, USA

Europa: Asger Kyhn, Danmark

Asien: Kyaw Thuya (Owen), Myanmar

Kurt Strand er journalist og deltidslærer på Krogerup Højskole

Foto: Henrik Brøndsted

OM AT FJUMRE SIG TIL (UD)DANNELSE...

Tekst: Kurt Strand

“Hvad nu, hvis finanskrisen slet ikke handler om penge? Tænk, hvis den i stedet handler om manglende dannelse.”

– Filminstruktør Joachim Nielsen, kronik i Berlingske 13. marts 2012

NÅR POLITIKERE BRUGER ordet ”fjumreår” om den tid, der går mellem afslutning af en ungdomsuddannelse og start på en videregående ditto, er det - som ordet mere end antyder - ikke positivt ment. Mantraet i årtusindets første årtier er, at ingen tid må gå til spilde, at samfundet skriger på veluddannet arbejdskraft og at unge i sammenlignelige lande er hurtigere og bedre til at holde snuden i sporet.

I samme åndedrag høres jævnlig beklagelser over udbredt ungdommelig uvidenhed; historiske fakta, geografi og litterær viden er sammen med andre alment dannende kundskaber stort set fraværende. Det står med andre ord skidt til med dannelsen.

Logikken synes desværre at være, at den manglende dannelse bør hentes ind ved hurtigst muligt at komme i gang med en Uddannelse.

DESVERRE ER DET en haltende logik, der

leder til uddannelses-konklusionen. Og i den offentlige debat svæver det hen i det uvisse, hvori det brede og almene dannelses-element findes på eksempelvis det juridiske fakultet, i biovidenskab eller på medicinstudiet.

Dannelse er nemlig en betydeligt bredere, højere og dybere størrelse end det, som kan skrives ned i semesterplanen på en videregående uddannelse. At blive dannet er at mestre evnen til at begå sig som borger i et demokratisk samfund. Hverken mere eller mindre.

Til gengæld er dannelse en temmelig umålelig størrelse, fordi den er mikset af værdier, almen viden og evnen til at tage aktivt del i demokratiet.

ET SÅKALDT FJUMREÅR kunne således også kaldes et ”dannelsesår”. For netop ved at ”fjumre”; rejse ud i verden, fungere på en arbejdsplads eller diskutere Grundtvig på en

højskole med højt til loftet skabes der grobund for de frø, som dannelse skabes af.

Heldigvis er der ingen facitliste, som præcist afgør, hvad dannelse er. Heller ingen prøver, eksamener og karakterer. Dannelse skal og kan ikke bedømmes.

Dannelse er nemlig en betydeligt bredere, højere og dybere størrelse end det, som kan skrives ned i semesterplanen på en videregående uddannelse.

Alt i alt ville det måske være en bedre ide, om uddannelsesivrige politikere i højere grad havde fokus på at skabe rammer og grobund for alt det, som i sidste ende skaber nysgerrige, videbegærlige og dannede mennesker.

Den slags mennesker vil nemlig også gerne Uddanne sig. Ikke bare her og nu, men hele livet. De vil kort sagt det, som det politiske mantra efterspørger. ●

BAGSIDEN AF DE SLIDTE JEANS

Tekst: Ida-Marie Bovbjerg Kristensen

Under min måneds rejse i Mexico har jeg set, hvordan fabriksarbejdere producerer dine og mine jeans under elendige forhold. Denne oplevelse fik mig til at reflektere over, hvilken historie mine jeans egentlig bringer med sig fra Mexico. Det er ikke blot det dyre mærke, der sidder på forlommen, jeg får med, når jeg køber jeans til 1200 kr., der følger også en grim historie med i baglommen.

Eugenio Serafin Sánchez er en af de mere end 25000 fabriksarbejdere, som arbejder i Tehuacándalen i det sydøstlige Mexico. Han lever en hård tilværelse, hvor størstedelen af hans tid bliver brugt på en isoleret fabrik, frem for kvalitetstid med sin kone og to børn.

Det hårde arbejde er dog nødvendigt. For uden løn ville Sánchez ikke være i stand til at finansiere sin søns skolegang, som er det eneste, der forhindrer sønnen i at ende som fabriksarbejder ligesom sin far.

I starten arbejdede Sánchez 8 timer i træk. En dag gav hans chef besked om, at Sánchez nu skulle arbejde 16 timer. Dagen efter var det steget til 24 timer. Sánchez fik hverken pauser eller mulighed for at få noget at spise. Da Sánchez omsider protesterede og forklarede, at han ikke kunne arbejde under så dårlige forhold, blev han fyret. Fabriksejernes løsning blev dermed den hårdtarbejdende mands absolutte nederlag.

En frustreret fabriksarbejder

I Mexico kan det være svært at få et nyt job på en fabrik, da arbejderne bliver blacklistet, så snart rygterne om deres fyring spredes sig.

Sánchez har et stort behov for en fast indkomst, da han er eneforsørger i familien. Dette skyldes, at han har en datter med en diagnose, der gør, at hun har behov for særlig omsorg og derfor er Sánchez' kone hjemmegående.

Men hvad kan han egentlig stille op, for at ændre den situation han er endt i? Sánchez har forsøgt at kræve den løn tilbage, som fabrikken stadig skylder ham. Men når han gentagne gange møder op på fabrikken, bliver han bedt om at komme tilbage en anden dag og når han ringer til chefen, bliver der lagt på.

Ud fra et dansk synspunkt ville løsningen være at foreslå, at Sánchez skulle henvende sig til sin fagforening. Men Sánchez får ikke samme støtte hos sin fagforening, som en dansk arbejder ville få. Dette skyldes, at fagforeningerne i Mexico ikke er uafhængige af fabrikkerne og derfor tager de sjældent arbejdernes parti.

Byen med det blå vand

I Tehuacándalen er der mere end 700 fabrikker, hvor der blandt andet bliver produceret jeans. Området har fået navnet "Byen med det blå vand", fordi vi i Vesten har skabt en trend, der kaldes "stonewashed jeans", hvor buk-

I sit hjem i Mexico står fabriksarbejder Eugenio Serafin Sánchez med sin familie.

Foto: Ida-Marie Bovbjerg Kristensen

serne får vasket farven af, så de ser slidte ud.

Det blå vand fra bukserne bliver hældt ud på store græsarealer og majsmarker, som farver det hele blåt. Det blå vand er stærkt sundhedsskadeligt, oplyser Greenpeace i rapporten "Toxic threads" fra 2012. I Mexico er 70 % af ferskvandsressourcerne forurenede og Tehuacán ville være et godt sted at starte oprydningen af det blå vand.

Vores mode er andres elendighed

Som nævnt er Sánchez blot én af mange fabriksarbejdere i Tehuacándalen, som må arbejde under elendige forhold. En anden historie vores jeans bringer med sig, er historien om, hvordan bukserne bliver revet i stykker omkring lommer og knæ, fordi det er sådan, vi vil have vores bukser til at se ud. Dette gøres ved hjælp af file, som arbejderne sliber bukserne med ved håndkraft. Arbejdet frembringer en masse støv, som lungerne tager stærkt skade af. På fabrikkerne bliver der udleveret masker af så ringe kvalitet, at det er meningsløst at bruge dem. Hverken kvinder eller mænd tør komme med indvendinger om disse forhold; kvinderne frygter for at blive seksuelt misbrugt, en almindelig måde for fa-

briksejerne at straffe på og mændene risikerer at lide samme skæbne som Sánchez.

Vi køber jeans, vi har ansvaret

Situationen for fabriksarbejderen Sánchez ser sort ud; fabrikken gør ikke noget, fagforeningen er ikke på hans side og der er heller ingen hjælp at hente hos den korrupte regering. For at forbedre situationen for Sánchez og de øvrige fabriksarbejdere, er det nødvendigt at ændre den mexicanske samfundsstruktur: fabriksejerne skal garantere, at arbejderne er sikret gode forhold på deres arbejdspladser og fagforeningerne skal være til arbejdernes fordel.

I Vesten støtter vi de beskidte forhold, som fabriksarbejderne bliver udsat for, da det er os, der efterspørger de slidte jeans. Tilmed har den danske regering lagt op til, at de ønsker et øget handels samarbejde med Mexico, men dermed forpligter de sig til et moralsk ansvar for, at arbejdsforholdene er i orden. Vi har et ansvar både som forbrugere og globale medborgere til at sætte Mexicos situation på dagsordenen og kræve at den vare vi efterspørger, bliver produceret under forhold vi kan acceptere. ●

KROGERUP KRYDSE GRÆNSEN

Er det en hest?

Tekst: Mads Philipsen, underviser på Verden Brænder Mexico

Begynder det at regne? Kan man dø af at blive ramt af et tog?

Det er en skrøne, at der ikke findes dumme spørgsmål. Det ved jeg nu - for dem har jeg hørt en del af. For en del af oplevelsen ved at rejse 10 elever og to lærere sammen i fire uger i Mexico er, at man tager det sure med det søde, og de gode spørgsmål med de mindre gode. Man hænger kort sagt på hinanden. Og heldigvis for det. For mellem alle de mærkværdige spørgsmål åbner der sig et intimt fællesskab, når man deler personlige erkendelser, samfundsmæssige refleksioner og en masse kiksede spørgsmål med den samme gruppe mennesker i en hel måned.

Pludselig opstår alle de udfordringer, man ikke havde tænkt på hjemmefra: En elev træder et søm halvvejs igennem foden, så det må hives ud med vold og magt. To elever bliver røvet midt i junglen - for 30 kroner (!) - muligvis af lærernes fagforening. En elev får betændelsesbylder over hele foden på grund af diverse kryb. Mexico City belejres af politifolk, som skal tryne en demonstration, der mindes ofre for politivold.

Mexico er en heksekedel af indtryk på alle planer, og måske er det ikke så underligt, at en masse spørgsmål presse sig på i dette sansebombardement - også hos mig. Så er det dejligt at rejse med en gruppe, der beholder nysgerrigheden til det kaos, der omgiver dem, i stedet for at gå i hi bag hotellets høje mure, og så er det ok, at der falder nogle kiksede spørgsmål af undervejs.

Rejsegleden kom for eksempel til udtryk en sen eftermiddag, hvor gruppen skærer sig vej igennem smoggen midt i en af Latinamerikas mest forurenede byer, og en elev pludselig udbryder med et bredt smil på læberne: "Hvor er det dog skønt at få lidt frisk luft". Det er blandingen af det sure og det søde med 10 fantastiske elever, der

har gjort VBMX13 til en kæmpe oplevelse, og jeg har nydt hvert sekund - om ikke i øjeblikket, så i hvert fald i retrospektiv. Og jeg har lært, at selv de mest fantastiske mennesker ind imellem stiller dumme spørgsmål, hvis bare man er sammen med dem længe nok.

Madzlatan

Turen går til Kina

Tekst: Bjarne Hald, underviser på Storbyens Puls

Siden 2001 har jeg nærmest årligt haft Krogerupelever med til Kina. Det er vigtigt at opleve og prøve at forstå verdens nye supermagt - vi hører så meget om Kina, men meget få har været der og kommet tæt på kinesernes hverdag.

På efterårsholdet 2013 var det første gang de 'nye' hovedfag så skulle derud. Storbyens puls og Fotografi blev slået sammen for at sikre en større gruppe. Der var pres til det sidste for at få et program på benene, der både fagligt var interessant for begge hovedfag og som også indeholdt 'the classics', som Den Kinesiske mur og skyskraberne i Shanghai. I sidste øjeblik kom aftalerne i hus. For eksempel fik fotografene en workshop med en kinesisk modefotograf og professionelle israelske modeller - og Storbyfolket fik 'architecture walk' i Hong Kongs vilde skyline.

Det er ret svært at lave ture i Kina, for man skal oftendele folk personligt, før de gider eller tør møde en flok fra Vesten. Heldigvis har jeg verdens bedste Kina-kollega... Yan, som er Beijing-kineser, men har boet i Danmark i mange år og elsker højskole over alt andet. Uden hende, ingen Kina-tur. Så turen blev spændende for både eleverne og mig - jeg oplevede for en gang skyld en masse nyt.

Og så synes både eleverne og jeg, at Yan er den bedste og sødeste kulturformidler ever.

Efter et par timers trek gennem den bhutanske regnskov nyder journalistikeleverne lakridspiber, inden turen fortsætter op af det stejle, mudderfyldte, iglevrimlende himalayabjerg.

Foto: Rasmus Quistgaard

Fem prinsesser på Verdens Tag

Tekst: Ulrich Quistgaard, underviser på Journalistik

"LORT, LORT, LORT", skriger en elev mig ind i hovedet, mens hun ryster sit eget arrigt fra side til side. Elevens hvide t-shirt kan ikke suge mere væde, og en blanding af hendes sved og tårer rammer mig på kinden. Mine pædagogiske evner er spændt til bristepunktet, mens solen falder faretruende hurtigt ned mod himalayabjergets spids, som ellers også er vores gruppes mål.

En anden elev stiller sig op for at nyde udsigten. Der er ikke et vindpust på bjerget, men hun falder pludseligt til siden ned over en skarp sten og skærer et dybt hul på knæet. Jeg kigger opgivende ud fra bjergsiden; nok i håbet om at få øjenkontakt med en hellig munk eller afgud i skyerne, der vil ændre vores skæbne - mens de resterende elever hujer og skriger over fundet af en busk af marijanaplante, mens de tager billeder af hinanden...

"WRONG ANSWER", råber eleven i den hvide t-shirt harmdirrende til vores lille bhutanske bjergguide, der går hende til navlen og netop har svaret på hendes spørgsmål, at der nu er 30 minutter til toppen af bjerget; til vores lejr; til enden på den største arbejdsmæssige udfordring jeg har stået i på alle mine Krogerup-rejser til både Burma, Tyrkiet, men nu altså Bhutan. Et isoleret land afskåret fra omverdenen, men vi har fået særlige indrejsetilladelser og

mulighed for indsigt i en ellers skjult verden.

Eleven i den sveddryppende t-shirt forklarer mig desperat, at hun nu lider af højdesyge, faldende blodsukker, tryk-udligningsproblemer og en form for organ-svigt, mens jeg prøver at komme i tanke om, hvorfor jeg oprindeligt havde søgt mit job. Diagnosen er nu let at stille. Behandlingen endnu lettere: et par jokes og et sidste gevaldigt kontinuerligt motivationsboost!

Da vi kommer tilbage til højskolen, griber min chef fat i mig på gangen. Hun forklarer, at hun aldrig har set en elev SÅ henrykt og bevæget af en rejse før. Og forstanderinden har ellers lige holdt 30-års jubilæum med et dertilhørende antal rejser. Eleven fylder hele skolen med rørende fortællinger om succesoplevelser på rejsen, fortæller chefen. Jeg går videre ned af gangen, glad for at afguden i himalayahimlen over bjerget fik os op på toppen og derefter hele vejen hjem igen. Pludselig er det som om, han sidder på min skulder og hvisker mig ind i øret.

"Det er jo lige præcis derfor, du er så heldig at have det her arbejde", siger den lille skallede afgudsmunk, mens jeg smiler og tænker, at elevens udvikling og opfattelse af turen faktisk er min bedste oplevelse med en elev til dato på alle mine ture.

Tak Mette!

Koen, der var en gris.

Foto: Sigrid Lauenborg Dahl

Turen går til Hollywood

Tekst: Kirstine Fryd, kommunikationsmedarbejdere

Eleverne fra filmholdet rejste ind i filmens univers i Hollywood og fik et indgående kendskab til verdens største filmindustri. Det, der gjorde dybest indtryk, var ifølge eleverne mødet med både amerikanske og skandinaviske skuespillere, filmfotografer, producere og instruktører, der har en karriere i Los Angeles.

”De havde så mange erfaringer og kunne give insiderviden om branchen, som du ellers sjældent hører. Deres historier og anekdoter var helt fantastisk lærerige”, fortæller Anker Foss.

De 12 elever besøgte adskillige filmstudier, filmlocations, TV-shows og fulgte en 2-dages workshop på New York Film Academy/LA.

Jørn Faurschou har selv studeret film på UCLA (University of California, Los Angeles) og introducerer hvert år hovedfagets elever til en verden uden for Danmark. På rejsen viser han blandt andet at det er muligt at skabe en karriere et sted, hvor branchen ikke er så snæver som herhjemme.

”Jeg håber og tror, at de elever, der virkelig er interesserede i at gå videre inden for filmbranchen, får et indblik i, hvordan filmbranchen fungerer, hvis de skulle få den idé at ville til udlandet og måske ligefrem Los Angeles for at videreuddanne sig”, siger han og fortsætter:

”I USA kan du uddanne dig, hvis du har lyst og penge. Det er dyrt, men der findes til gengæld stipendier på alle skoler og universiteter. Så hvis man virkelig vil, er det stadig *The Land of Opportunities*.”

Turen går til Samsø

Tekst: Garba Diallo, underviser på Crossing Borders

Travelling with 17 students from 12 different countries with all their diversity in age, religion, academic, social

and gender was both highly interesting and challenging. The fact that we had to move around and stay in Eco-lages, youth hostels and farms forced us to get under one another's skin. Here had to agree on what kind of food to buy and who was going to decide, buy and prepare the food including breakfast, lunch and dinner.

Long walks, train and bus rides, people with huge suitcases without wheels and having only bikes on Samsø, when some had never biked while others could only bike a bit and some that were not used to walking, all added to the excitement and challenges. People had to drop their masks and become their real selves.

Some were much more empathic and driven by collective interests, while some had a hard time serving others. Hence, there were some frictions and conflicts, but the group was very good at resolving such conflicts.

Bottom-line: It was fun and challenging, and never boring, so I would not change this multimixed group with any other.

Den lille ko

Tekst: Sigrid Lauenborg Dahl, underviser på Verden

Brænder Burma

Sveden pibler frem, og jeg misunder de cool typer, der kan nøjes med et svedoverskæg og lidt fugtige armhuler i den ulidelige varme, der omslutter os alle i Myanmar.

Når svedniveauet stiger, falder tempoet, hvilket er en prøvelse, når man skal føre 11 forventningsfulde (og ligeså svedende) piger fra Verden Brænder igennem et stramt program. Selvom mit halehæng ofte minder mere om en klods om benet, der gør det svært for os at nå aftaler til tiden, fordi folk altid liiiiige skal købe noget vand, på toilettet, veksle dollars eller hente en glemt notesbog, så hentyder overskriften ikke til et desperat udbrud fra en frustreret lærer. Faktisk må jeg ærligt tilstå, at mit halehæng

i højere grad holder mig oppe og gør mig umådelig stolt! Stolt over hvor imødekommende, åbne og seje pigerne er – selv i pressede situationer langt fra trygge, tempererede omgivelser.

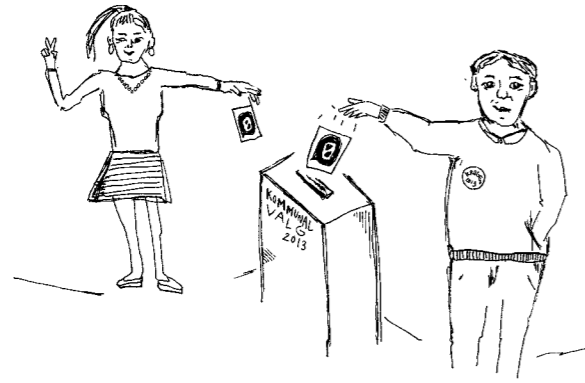
Som da vi skal bestige Mandalay Hills' 1729 trappe-trin, og jeg har lovet en af vores lokale venner, at hans engelskelever kan øve deres engelsk med pigerne på vej op af bjerget. Vi sidder alle stuvet sammen skulder mod skulder og med thanaka i hele krydderen på ladet af vores "bus" på vej mod Mandalay Hill, og folk er trætte efter endnu en for kort frokostpause som følge af de obligatoriske forsinkelser.

Her fortæller jeg dem om min aftale, og det er med lidt bange anelser, for jeg ved, at pigerne har small-talket med unge burmesere hele formiddagen og måske derfor ikke ser frem til endnu et par timers "what is your favorite music" osv. i stegende solskin - hvis altså accenten tillader

de dybe spørgsmål i at blive forstået. Beskeden modtages overvejende med stilhed.

Da vi når frem og finder den lille flok generte burmesere, bliver mine bange anelser gjort til skamme. Straks går pigerne hen og præsenterer sig for de unge, og der er ingen, der efterlades uden en engelsk-makker. I samlet trop går vi op af bjerget, og selvom sveden, der nu løber af mig, ikke er til at ignorere, så er det følelsen af stolthed og glæde over elevernes åbenhed, som jeg mærker boble i maven.

At overskriften i stedet hentyder til Annes beskrivelse af det nye ukendte dyr, som hun "aldrig før har set" før den skæbnesvangre morgen i migrantlandsbyen i Mae Sot – det er en helt anden historie om, hvordan man får udvidet horisonten på den anden side af jorden. Koen var denne gris. ●

Havde det stået til eleverne på Krogerup Højskole, havde sejren ved Kommunalvalget 2013 været røderød.

Tegning: Olga Juul Eriksen

RØD, RØDERE, RØDEST

Tekst: Lea Pilsborg og Line Søe Munk

De unge deltager i demokratiet som aldrig før - også på Krogerup Højskole. Efter Kommunalvalget 2013 blev Enhedslisten den store vinder på højskolen. Og partiet får markant mere opbakning fra elever fra Sjælland end elever fra Fyn og Jylland.

Snakken går omkring bordene, en mumlen sbreder sig. Diskussionen plejer at gå på, hvad der skete i Natkassen natten forinden, eller hvad der er egentlig gemmer sig i lasagnen til aftensmaden.

I tiden op til Kommunalvalget den 12. november 2013 blev der i stedet talt om: Hvem skal man stemme på, parti eller kandidat? Skal jeg overhovedet stemme? De fleste elever tog derfor stilling til, hvem der i deres hjemkommune skulle styre showet de næste fire år.

Krogen lavede på den baggrund en undersøgelse for at finde ud af, hvordan eleverne stemte til kommunalvalget. Og undersøgelsen viser, at over en tredjedel af Krogerup Højskoles elever stemte på Enhedslisten, og at næsten ni ud af ti Liste Ø-vælgere kommer fra Sjælland.

Jyllands blå bælte

Ida Nørgaard Hansen, 20 år, er ikke overras-

sket over undersøgelsens resultater:

”Nu kommer jeg selv fra København, så jeg kan jo kun tale for mig selv, men jeg ved jo godt, hvad folk stemmer i min vennegruppe, og det er primært Enhedslisten. Og selv om jeg ikke har belæg for det, så mener jeg, der er et lidt mere blåt bælte derovre i Jylland”, siger hun.

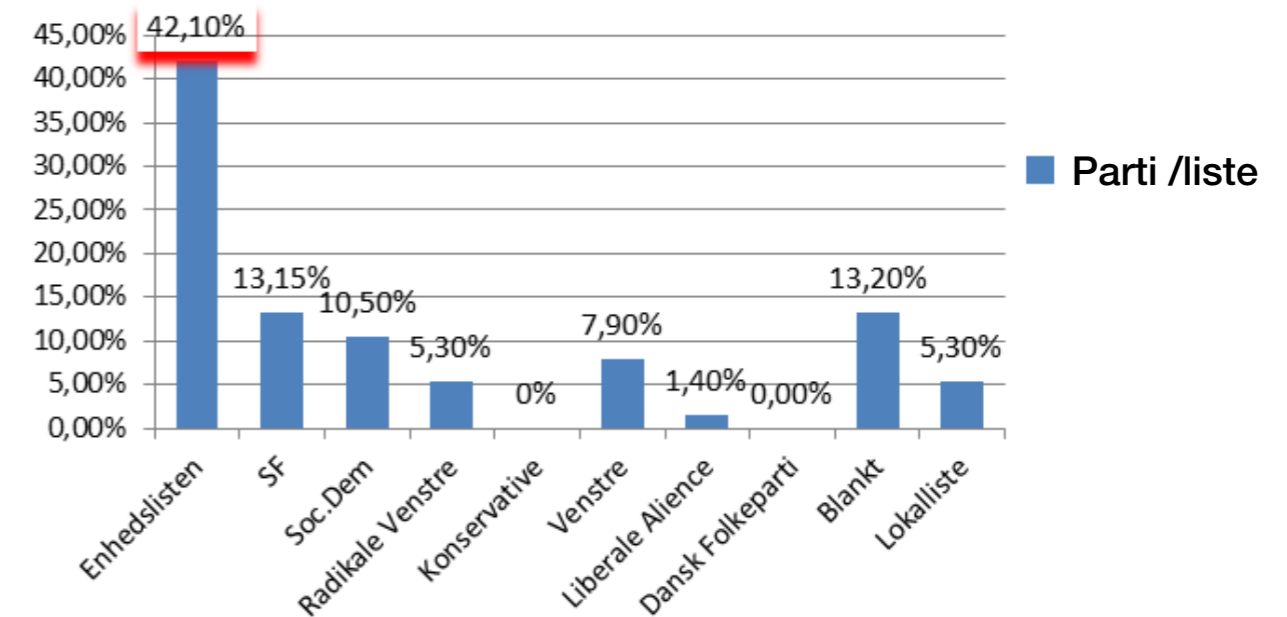
Kristian Hjelm Kristensen er 20 år og kommer fra Herning. Han mener også, at Krogerup Højskole ligger ude på venstrefløj i det politiske spektrum. Derfor overrasker det ham heller ikke, at så mange elever stemmer på Enhedslisten:

”Jeg tror, mange unge føler deres stemme blev spildt under sidste folketingsvalg, og derfor vælger de nu at stemme på Enhedslisten - for Enhedslisten står lidt mere fast på dets sager end de andre røde partier.”

Selv stemmer han blå - men han mener ikke, det er et problem i dagligdagen.

”Selvom jeg er underrepræsenteret, føler

Undersøgelse: sådan stemmer Krogerup

45 elever var med i undersøgelsen, 38 stemte til Kommunalvalget, 7 stemte ikke
Kilde: KV13-Undersøgelsen er lavet af Lea Pilsborg og Line Søe Munk

jeg ikke et behov for at ændre min stemme eller overbevise andre om min egen politiske holdning”, siger Kristian Hjelm Kristensen.

Forstander: Funky og populært

Rikke Forchhammer, 56 år, forstander på Krogerup Højskole, undrer sig heller ikke over elevernes stemmefordeling. Sådan ”plejer” det nemlig at være.

”Selvfølgelig er højskolerne forskellige med forskellige profiler, men Krogerup har altid været mest rød.”

Med en stemmeprocent på 84 % - i forhold til landsgennemsnittet på 61,7 % for de 18-29-årige - er forstanderen både glad og stolt.

”Det er dejligt, at eleverne deltager i demokratiet, også på lokalplan. For det er bare ikke lige så funky og populært, som det er på landsplan.” ●

Røde ræve og blå smølfer:

- Noget kunne tyde på, at Sjælland er en smule rødere end både Fyn og Jylland: 14 ud af de 16 stemmer, som eleverne tildelte Enhedslisten (Ø), kom fra Sjælland. Kun to dedikerede, ræverødestemmer kom fra henholdsvis Fyn og Jylland.
- Det viser sig, at den røde tendens på Krogerup er temmelig udtalt: 70 % af de afgivne elevstemmer placerer sig nemlig under de røde faner, mens kun 10 % af eleverne støtter de smølfefarvede partier - de resterende stemmer enten blankt eller på en lokalliste.
- Man skal ikke kimse af, at Krogerup profilerer sig på at være en politisk aktiv og demokratihyldende højskole. Hele 84,4 % af Krogerup-eleverne stemte ved Kommunalvalget, mens resten af Danmarks ungdom (18-29 år) kun valgte at repræsentere sig selv med 61,7 %.

Rikke Forchhammer
leger kærlighedsguru
og hiver spørgsmål
op af 'Love Mama'
spørgekassen.
Foto: Nadia Birch
Hvilsom
→

KÆRLIGHEDSGURUEN LOVE MAMA HITTER BLANDT HØJSKOLEELEVERNE

Tekst: Line Søre Munk

Søndag aften er der lagt op til hygge, da forstanderen på Krogerup Højskole, Rikke Forchhammer, deler ud af sin kærlighedserfaring til de unge elever. Budskabet er klart; de unge har brug for råd og vejledning fra en, der ikke er på deres egen alder.

Stearinlysene blafrer, der er tændt op i pejsten og eleverne sidder forventningsfulde klar til at modtage aftenens kærlighedsguru, Rikke Forchhammer, i Pejsestuen. Eleverne har ugen igennem haft tid til at stille anonyme spørgsmål omkring alt indenfor emnerne kærlighed og sex. Nu oprinder aftenen omsider, hvor eleverne kan få svar på deres mange spørgsmål.

"Hvad ville du gerne have vidst om kærlighed og sex da du var teenager", lyder et af de anonyme spørgsmål, Rikke Forchhammer læser op. Svaret kommer lidt tøvende.

"Jeg ville ønske, at jeg havde kendt til de forskellige forventninger drenge og piger har med hensyn til sex. Drenge er bare lidt mere krævende og pigerne lidt mere afventende."

"Jeg har prøvet lidt af hvert"

Men hvad får en 56-årig kvinde til at bruge sin søndag aften med at give gode råd og tips til sine højskoleelever? Ifølge Rikke er det fordi, hun føler, at der er et behov for at tale med de unge om sex og kærlighed. Ifølge hende taler de ikke nok med nogen, der er ældre end dem selv, som eksempelvis deres forældre.

"Jeg har prøvet lidt af hvert, og jeg er ikke generet over at tale om det, og det kan jo være, jeg kunne hjælpe nogen til at blive lidt afklarede omkring nogle ting", siger Rikke med et glimt i øjet.

De unge skal søge råd hos de ældre

Men lige præcis det, at man ikke kan snakke med sine forældre om sex eller kærlighed, er noget eleverne på Krogerup Højskole kender

til, heribland Luca Delphi Shimizu, Japan, 19 år.

"Jeg snakker aldrig med mine forældre om sex eller kærlighed, det er alt for pinligt. Men jeg synes, det er vigtigt at snakke med en, der er ældre, som eksempelvis Rikke. Hun er meget klog og erfaren, og det skal vi unge drage nytte af."

Benedicte Østfeldt på 22 år taler mest med sine veninder om sex og kærlighed, men hun kan også se det gode i at bruge nogle ældre.

"Jeg tror, man kan lære rigtig meget af nogen, der er ældre. Men for mig og mange andre er det bare mere normalt at snakke med nogen, som er på det samme sted i livet, som man selv er."

Slip dig selv fri

Love Mamas sidste råd handler dog ikke om, hvorvidt man skal spørge sine forældre eller andre ældre til råds om kærlighed. Det sidste råd handler tværtimod om, at de unge skal blive bedre til at lytte til deres følelser.

"Du skal være ærlige overfor dig selv, og hvis du eksempelvis sidder i et parforhold, hvor det ikke er noget for dig, så hav mod til at gøre det forbi. Der er en anden til dig derude, men kun, hvis du slipper dig selv fri." ●

FRA VERBALE BØLLEBANK TIL POESI SOM HELENDE KRAFT

Tekst: Freja Holm, elev på Krogerup Højskole

Med Yahya Hassans debutdigtsamling gør den unge digter overbevisende op med det hykleri og den vold, der hersker i det marginaliserede miljø, han er vokset op i. Til trods for, at dette sker med en voldsom vrede, efterlades der alligevel på smuk vis håb, nemlig i form af poesien selv.

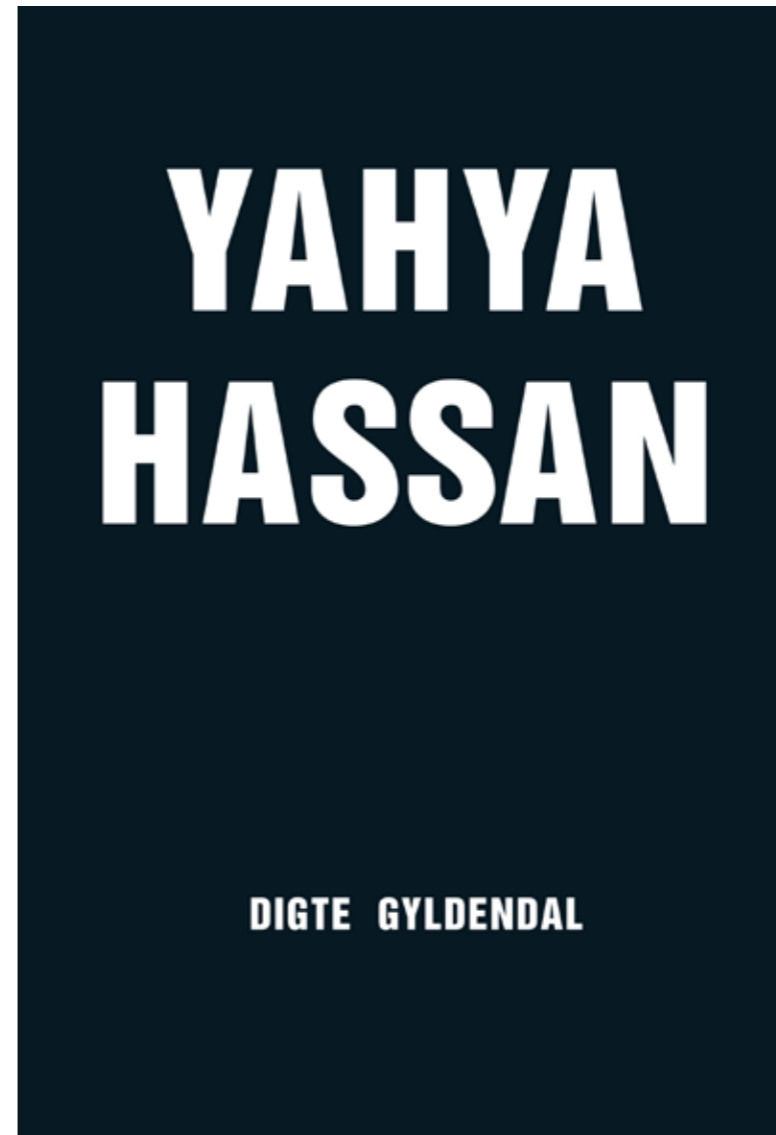
”Yahya Hassan, født 1995. Statsløs palæstiner med dansk pas.” Disse få ord er det eneste, der pryder den sorte bagside på Yahya Hassans debutdigtsamling, og det er faktisk meget sigende for hele bogen. Hassan formår nemlig gennem hele værket med sproglig præcision at blande hardcore socialrealisme med ren poesi, når han angriber hele sin opvækst.

Og den er ikke for sarte sjæle, skulle jeg hilse og sige. Skrevet i behård ærlighed lyder det første vers på første side ”FEM BØRN PÅ RÆKKE OG EN FAR MED EN KØLLE”. Med den start er bolden givet op til en fortælling, der rummer hans baggrund i kronologisk rækkefølge fra de bank, han fik hjemme i betonen,

over de bank han fik i det danske institutionsliv til de bank, han endeligt selv begyndte at uddele.

Trods dette er det ikke ynke, værket emmer af. Det er derimod den pureste vrede, først og fremmest omsat til et opgør mod det marginaliserede miljø, han er opvokset i. Det er konfrontation. Konfrontation med de normer, som hersker dér, hvor der paradoksalt nok netop ingen normer er.

Alligevel bliver det aldrig blot et raseriudbrud, dertil er digtene alt for intelligente. Derimod er det også fortællingen om en anden generationsindvandrerens identitetsproblemer, om Israel-Palæstina-konfliktens betydning for palæstinensere i Danmark og om det dan-

Yahya Hassan debuterede med digtsamlingen, *Yahya Hassan*, den 17. oktober 2013 på forlaget Gyldendal. Digtsamlingen skabte stor debat, da den satte fokus på Yahyas turbulente barndom i en ghetto i Aarhus V.

ske systems måde at håndtere problemet på, hvilket i den grad får en omgang velfortjente verbale bøllebank. Således rummer Hassans digtsamling gennem beskrivelser som ”HANTOG ET GREB OM MIN HALS OG SAGDE/SKIDEPERKERBRØDRE I ER BARYLER AD HELVEDE TIL” et poetisk bidrag til den debat, der i forvejen kører om den udbredte brug af vold i danske institutioner.

Udover at være et socialrealistisk opgør, så gemmer der sig også en anden dimension i digtsamlingen, nemlig poesiens helende kraft. Den dukker op, når digtene rent indholdsmæssigt begynder at fortælle, hvordan Hassan lærte at opleve litteraturen, ligesom det vises i den række digte midt i bogen, der

med fraser som ”DINE ØJNE ER EN ILLUSION/SÅ MIN PARANOIA GRINER I NATTEN/JEG ER DET SVÆVENDE I DET BEVIDSTLØSE” til forskel fra de andre mere nøgterne digte er skrevet i et ekstremt malende sprog.

Derved efterlades poesien som et lille håb til at overvinde vreden, og det, vil jeg mene, er med til at give Yahya Hassan en velfortjent plads på den litterære scene. ●

LIVET EFTER KROGERUP

Kyaw Thuya (Owen)
26 år
Linje: Crossing Borders

Hvad skal du efter krogerup?

Åh gud. Det har jeg ikke lyst til at tænke på. Efter opholdet skal jeg tilbage til mit hjemland, Burma. Jeg vil starte, noget der minder om crossing borders, for unge der gerne vil lære engelsk, og ønsker at udvikle deres evner. Jeg vil også lære fra mig om demokrati, menneskerettigheder og globalisering, som vi har arbejdet med her på skolen.

Har højskolen ændret dine planer?

Ja, meget. Krogerup har ændret mit liv. Før jeg kom til Danmark, vidste jeg intet om hvad der foregik ude i verdenen. Jeg ville gerne kunne snakke frit og læse hvad jeg havde lyst til. Siden jeg kom til Danmark, har denne her skole lært mig, at det er min ret. Nu har jeg fået smag for demokrati.

Har du lært noget om dig selv her på Krogerup som du vil tage med dig i fremtiden?

Jeg har lært mange ting. Et af fokuspunkterne her på skolen er at gøre os elever mere selvbevidste. Jeg har lært at være mere selvsikker og snakke foran mange mennesker.

Anne Vejby Jægerum
20 år
Linje: Verden Brænder Burma

Hvad skal du efter krogerup?

Der skal jeg flytte til København sammen med en af pigerne her fra højskolen. Derudover skal jeg arbejde - og så vil jeg gerne rejse og se en masse.

Har højskolen ændret dine planer?

Ja, jeg har fundet ud af, at jeg gerne vil have et sabbatår mere. Jeg har fundet ud af, at man ikke har så travlt, som man tror. Så det har ændret mine planer, fordi jeg troede, jeg skulle starte på studie efter sommerferien.

Har du lært noget om dig selv her på Krogerup som du vil tage med dig i fremtiden?

Ja, jeg har lært, at det er fedt at engagere sig, få et indblik i organisationer og være med til at hjælpe andre.

Molly Corn
20 år
Linje: DIS (Danish institute for study abroad)

Hvad skal du efter krogerup?

Jeg rejser hjem i en måned efter højskolen for at se min familie i Nashville. I slutningen af januar flyver jeg tilbage til København, hvor jeg skal bo på Amager og studere på DIS endnu et semester.

Har højskolen ændret dine planer?

Helt sikkert. Jeg havde egentlig kun tænkt mig at være i Danmark i ét semester. Men nu hvor jeg endelig er begyndt at forstå tre danske ord i en sætning, bliver jeg jo nødt til at blive! Så jeg har besluttet mig for, at jeg gerne vil blive her i Danmark og lære mere dansk.

Har du lært noget om dig selv her på Krogerup som du vil tage med dig i fremtiden?

Jeg har lært meget. Mest fordi mange ting er så anderledes her i Danmark. Der er mange ting der fungerer meget bedre. Ting jeg aldrig har set fungere før. Både fællesrengøring og "the honor-system with the beers" - at man har tillid til at folk selv tager ansvar for at betale for deres øl - det tror jeg ikke ville fungere særlig godt i USA. Så det har lært mig meget at se de kulturelle forskelle mellem Danmark og USA.

Safa Boussaada
24 år
Linje: Crossing Borders

Hvad skal du efter krogerup?

Jeg tror, at jeg tager tilbage til Tunesien. Men jeg ved ikke, hvad jeg skal foretage mig, da jeg har udsat det andet år af min kandidat. Jeg har mange planer. Jeg vil gerne rejse en masse og nyde livet.

Har højskolen ændret dine planer?

Ja, selvfølgelig. Som jeg sagde, har jeg udskudt mit studie. Det er godt at tage nogle pauser, hvor man bare giver slip og prøver noget nyt. Det har været godt for mig at få ændret mine rutiner, mit daglige liv og opgaver, som jeg havde derhjemme. Så det har været en fantastisk oplevelse.

Har du lært noget om dig selv her på Krogerup som du vil tage med dig i fremtiden?

Ja, for det første har jeg lært at være mere selvsikker. Jeg har nemmere ved at snakke og udtrykke mig selv over for mange mennesker. For det andet har jeg opdaget verden. Her på skolen har jeg fået venner fra hele verden, så hvis jeg får råd, kan jeg rejse hele verden rundt og besøge dem.

Benedicte Østfeldt
22 år
Linje: Verden Brænder Burma

Hvad skal du efter krogerup?

Jeg skal starte med at finde et job, mens jeg holder juleferie. Så skal jeg flytte hjemmefra for en tid, hvor jeg skal leje min venindes lejlighed. Så håber jeg på at skulle rejse lidt og starte på studie til sommer.

Har højskolen ændret dine planer?

Ikke direkte. Jeg var ikke sikker på, om jeg kunne være i min venindes lejlighed eller om jeg skulle hjem og bo igen. Men så blev det. Så det er dejligt.

Har du lært noget om dig selv her på Krogerup som du vil tage med dig i fremtiden?

Jeg tror ikke, at det er noget jeg kan tage og føle på nu, men jeg tror, det viser sig senere. Jeg kan mærke, at der er flere, der er mere afklarede med, hvilket studie de vil starte på. Det er jeg faktisk ikke. Men jeg har selvfølgelig lært andre ting. Jeg har fået åbnet op for flere kreative sider, som jeg ellers ikke ville have udforsket.

Peter Skjødt Mygind
19 år
Linje: Storbyen Puls

Hvad skal du efter krogerup?

Jeg regner med at flytte til København efter Krogerup sammen med fire venner, jeg har mødt her på højskolen. Problemet med det er, at jeg så skal opgive mit studie i Århus, som jeg er kommet ind på. Og det er jeg ikke sikker på, om jeg vil eller ej. Men det må tiden vise. Indtil videre tror jeg, at vi leder efter en lejlighed og hvis der dukker noget rigtig fedt op, så tror jeg, det er det jeg gør.

Har højskolen ændret dine planer?

Ja, det må man jo sige. Altså, jeg troede jo, at jeg skulle starte på Journalisthøjskolen til februar, men det er jeg kommet meget i tvivl om. Netop fordi det har været så fedt at gå på højskole og jeg har fået nogle fede venner - så kunne det være fedt at have denne her ting sammen.

Har du lært noget om dig selv her på Krogerup som du vil tage med dig i fremtiden?

Nej.

Tekst: Klara Ammitzbøll Breinholt

Foto: Majlinda Urban Kuci

Rikke Forchhammer
står foran Krogerup
Højskole, som hun har
været forstander for i
30 år.

Foto: Nadia Birch
Hvilsom

HØJSKOLE SKABER VERDENSFRED

Tekst: Amanda Bohn

Rikke Forchhammer er forstander på Krogerup Højskole, og tror på højskolen som et middel til at skabe fred i verden. Siden Rikke var 25 år har hun haft sin daglige gang på højskolen – et job hun i første omgang havde tænkt sig at takke nej til.

Første gang Rikke trådte ind på Krogerup Højskole kredsede tanker om den tvivl hun havde ved enten at takke ja eller nej til det job, som underviser i rytmisk musik, hun netop var blevet headhuntet til.

”Jeg tænkte, at hvis jeg allerede som 25-årig blev underviser på en højskole, så ville jeg aldrig komme videre i livet”, fortæller Rikke.

Men efter en rundvisning og introduktion til skolen skiftede Rikke brat mening.

”Jeg var fuldstændig solgt af højskolelivet og den måde at være sammen på.”

Rikke takkede derfor ja til jobbet og begyndte som musiklærer.

Musik i årene

Musikken har interesseret Rikke lige siden hun som barn boede med sine forældre i Tanzania. Her oplevede hun en fascination af, hvordan musikken åbnede folk op og skabte

et fællesskab på tværs af kulturer. Selvom hun ikke forstod det sprog sangene blev sunget på, følte hun det ikke som en eksklusion, men derimod som en åbning til en ny og spændende kultur.

Jeg var fuldstændig solgt af højskolelivet og den måde at være sammen på

”Musikken kan bruges som en vej til at nå ind til folk, og folk, der ikke tidligere har prøvet kræfter med musik og sang, kan pludselig åbne op og springe ud som kæmpe talenter”, forklarer Rikke.

”Jeg elsker at åbne folk op, hvilket man gør rigtig meget med sang og musik.”

Højskole på tværs af landegrænser

Rikkens internationale liv afspejler elevsam-

mensætningen på Krogerup, hvor elever fra næsten alle kontinenter er repræsenteret.

”Helt banalt tror jeg, det er med til at skabe fred i verden. Der er ikke nogen her, der kunne finde på at blive soldater og gå ned og smide en bombe i et af de lande, hvor vi har elever fra. Det er måske naivt, men jo flere unge vi får til at bonde på tværs af landegrænser, jo bedre bliver vi til at forstå, acceptere og ikke ville hinanden noget ondt”.

Udover at eleverne får en bred kulturel forståelse med sig fra højskoleopholdet, håber Rikke på, at eleverne også har fået øjnene op for livslang læring og en lyst til at tage ansvar for sine medmennesker.

Rikke har flere gange oplevet, at det er de stille elever som virkelig rykker skolen i en positiv retning.

”Nogle gange handler det ikke om, hvad folk siger, men om hvad de gør. Det handler ikke altid om at kæfte op, men derimod om at stille op, når der er brug for en”, understreger Rikke. ●

CLASSIC – DET SMAGER BARE BEDRE

Niels Holm Hammer
20 år
Linje: FilmFilmFilm

Hvad er det bedste i Natkassen?
Det bedste ved Natkassen er billig øl. Ja.

Hvad er din sjoveste oplevelse i Natkassen?
Vi havde en dj engang, han var egentlig hjælpelære på Crossing Borders, og så var han sådan der "jeg er for resten dj". Han fyrede op i Natkassen og spillede fucking fedt. Det var fucking sygt alle dansede hele natten, alle var fucking stive, det var fucking sjovt. Best moment ever!

Hvad ville du gøre hvis Natkassen pludselig blev oversvømmet?
Igen? Øhhh...det ved jeg ikke...dø?... lige så stille på mit værelse...

Hvor mange bajere regner du med at drikke i aften?
Indtil jeg ikke kan drikke flere -12 bajere, sikkert. Hvis der er sprut, så lidt færre.

Pilsner eller Classic? Hvorfor?
Jeg foretrækker Classic tidligt på aftenen, men når man først er blevet fuld, så kan man godt have brug for noget lidt lettere, så skifter jeg til Pilsner.

Peter Skjødt Mygind
19 år
Linje: Storbyen Puls

Hvad er det bedste i Natkassen?
Der er altid fest. Hvis man føler, at man bare har lyst til at gå ned og drikke en øl, så er det altid en mulighed. Vi har nogle rigtig gode guys, som altid laver en fest.

Hvad er din sjoveste oplevelse i Natkassen?
Det sjoveste er nok det jeg ikke kan huske.

Hvad ville du gøre hvis Natkassen pludselig blev oversvømmet?
Hvis det blev total floating, tror jeg bare vi ville lave et sailor tema.

Hvor mange bajere regner du med at drikke i aften?
Tre øl. Jeg har ingen penge, så jeg skal nasse på folk, og ud fra mine beregninger, så bliver det til tre bajere. Men jeg har hørt nogle rygter om vodka cranberry.

Pilsner eller Classic? Hvorfor?
Classic, fordi den smager bedre.

Aske Leon Stærmose Thiberg
18 år
Linje: FilmFilmFilm

Hvad er det bedste i Natkassen?
Når der er en god dj, så er det musikken. Det er musikken der får én i gang om aftenen og får én til at danse. Når man danser, så har man det sjovt.

Hvad er din sjoveste oplevelse i Natkassen?
Det var det der vandrør i taget. Da de brækkede det der rør, og der kom vand i hele Natkassen. Men det er lidt kedeligt at sige...ej det var grinern.

Hvad ville du gøre hvis Natkassen pludselig blev oversvømmet?
Årh det er en god sang det her! (Spaceinvaders, red.) Men så ville jeg bare gå et andet sted hen, måske Lillesal.

Hvor mange bajere regner du med at drikke i aften?
Fem, måske? Jeg plejer ikke at drikke så mange, jeg kan ikke lide bajere. Jeg plejer at drikke sådan 5 øl, og så plejer jeg at have sprut. Hvis jeg finder noget sprut, så drikker jeg det i aften.

Pilsner eller Classic? Hvorfor?
Classic, det smager bedre.

Karoline Morild Christensen
21 år
Linje: Verden Brænder Mexico

Hvad er det bedste i Natkassen?
Det er et sted hvor vi kan mødes, og have det fucking sjovt alle sammen. Det er bare et fucking lækkert sted.

Hvad er din sjoveste oplevelse i Natkassen?
Pernille og jeg står og danser til "Take of all your clothes". Pernille begynder at tage mit tøj af, og jeg ender med at stå og danse i bh.

Hvad ville du gøre hvis Natkassen pludselig blev oversvømmet?
Jeg ville nok hjælpe med at få vandet ud først, og så ville jeg feste videre. Men hvis Natkassen ikke kunne reddes, så ville jeg nok dræbe mig selv...ej.

Hvor mange bajere regner du med at drikke i aften?
Jeg vil drikke en 10 stykker.

Pilsner eller Classic? Hvorfor?
Classic, fordi den smager bedre.

Olga Juul Eriksen
20 år
Linje: Verden Brænder Mexico

Hvad er det bedste i Natkassen?
Det er vores nye Leopardbar og helt sikkert bordfodboldbordet, der er fandenme lidt der slår bordfodbold.

Hvad er din sjoveste oplevelse i Natkassen?
Da jeg så min ven i bar overkrop og babyolie. Jeg troede han var gået tidligt i seng, da jeg pludselig så ham sammen med Pedro og Hjelm bag baren. Det var rigtig sjovt.

Hvad ville du gøre hvis Natkassen pludselig blev oversvømmet?
Jeg ville løbe ned med nogle spande og prøve at hjælpe med at få vandet ud.

Hvor mange bajere regner du med at drikke i aften?
9...8...

Pilsner eller Classic? Hvorfor?
Classic, det smager bedre.

*Tekst: Lea Pilsborg
Foto: Thorbjørn Kragh Liljegren,
Sveinn Heiðar Kristjánsson*

Luca, Bryndis, Sadie og
Peric fra venstre til højre
Fire elever fra fire for-
skellige kontinenter

Foto: Nadia Birch
Hvilsom

HVAD ER SUNDHED?

Tekst: Amanda Bohn

Fem internationale elever på Krogerup Højskole fra henholdsvis USA, Island, Ghana, Japan og Myanmar har givet deres personlige bud på, hvordan de opfatter begrebet sundhed.

Sadie, USA:

Jeg opfatter sundhed som noget man selv er ansvarlig for!

Man er selv ansvarlig for, hvad man putter i sin krop, og hvordan man bruger den. Jeg har næsten aldrig dårlig samvittighed over, hvad jeg spiser.

Men jeg forstår godt nogen synes, det er svært at spise sundt, eksempelvis her på skolen. Vi får blandt andet kage et par gange om ugen, men så må man tillade sig selv det og ikke have dårlig samvittighed bagefter.

Jeg tænker meget over, hvor min mad kommer fra og bestræber mig på, at købe mad som er "jord venligt", det vil sige mad, som kommer fra jorden, som er økologisk og som er dyrket lokalt.

Men sundhed handler også om at have det godt mentalt, her er "hygge begrebet" oplagt. Når jeg kommer hjem til USA, vil jeg helt klart prøve at introducere mine venner for "hygge-begrebet".

Bryndis, Island:

For mig handler sundhed om at træne regelmæssigt og spise sund mad. Jeg løber selv nogle ture i løbet af ugen, især hvis vejret er godt og der ikke er for meget trafik på gaden. Jeg har lagt mærke til, at folk i Danmark er mere fokuserede på sundhed, end vi er i Island. Det er ikke fordi, danskerne er fanatiske omkring sundhed, men de tænker mere over det. Jeg har især lagt mærke til, at folk bekymrer sig over, om de spiser for meget mad til måltiderne og om de spiser for meget brød som mellemmåltider i løbet af dagen. Det har jeg aldrig før oplevet, at nogen har bekymret sig om.

Peric, Ghana:

Jeg synes sundhed handler om, at man spiser sundt, drikker vand og træner rigtig meget, altså at man er i god form hele tiden.

Den mad jeg spiser er varieret, med mange grøntsager. For at leve sundt bør man også begrænse indtaget af medicin og

andre kemikalier.

Når jeg bliver gammel, vil jeg prøve at gå ture i skoven hver morgen, for stadig at være i god form.

Jeg har forresten lagt mærke til, at folk i Danmark spiser mange flere grøntsager, end vi gør i Ghana.

Luca, Japan:

Sundhed handler for mig ikke om at træne hårdt, men om at nyde naturen. Det kan eksempelvis være på en gåtur på stranden eller i skoven.

Den mad man spiser, skal være økologisk, og hovedsageligt bestå af fisk og grøntsager. Det er vigtigt for mig, at have energi til hele dagen, så jeg har overskud og energi til at være social og ikke bare sidde og hænge.

Jeg har lagt mærke til, at mange unge i Danmark tager i fitnesscentre. I Japan er det kun karrierefolk, der bruger fitnesscentre, men i skolerne er alle eleverne tilknyttet et sportshold, som træner omkring

seks timer om ugen.

De vigtigste sundhedstips jeg kan give er, at have det sjovt, nyde naturen og spise økologisk.

Kyaw (Owen), Myanmar:

En sund livsstil handler om at få opfyldt sine basale behov, såsom at have tøj og mad. Når de basale behov er dækket, handler det også om at være i mental balance og have det godt fysisk. Jeg føler mig sund, når det samfund jeg lever i, har det godt og folk smiler til hinanden.

Forskellen på dansk og myanmarsk sundhed er, at her i Danmark har I rent drikkevand. I Myanmar er drikkevandet tit forurenet og det samme er vores grøntsager.

Samfundet i Danmark tager sig af de svage, og det gør samfundet ikke i Myanmar. Men i Danmark er folk mere stressede, også selvom de har færre problemer, end vi har i mit hjemland, så bekymrer de sig meget. ●

KARKLUDEN – FØR OG EFTER

EMMA MOGENSEN, 18 ÅR

FØR:

Hvor svedig forventer du at blive?

Måske... En smule

Hvor ofte laver du karkluden?

Når Line eller Nanna spørger, om vi skal.

EFTER:

På en skala fra 1-10 hvor hård var karkluden så i dag?

En 7'er. Fordi vi lavede en ekstra, og det burde man ikke.

Har du lyst til at gøre det igen – lige nu?

Lige nu? NEJ! Overhovedet ikke.

Føler du dig som en karklud?

Semi tror jeg.

NANNA NISSEN, 21 ÅR

FØR:

Hvor svedig forventer du at blive?

Jeg forventer at blive rimelig svedig, fordi vi opgraderer den fra at tage tre runder til at tage fire. Så mon ikke det skulle blive lidt ekstra svedigt.

Hvor ofte laver du karkluden?

Jeg ville gerne sige, at jeg har gjort det regelmæssigt. Men jeg tror, at jeg har gjort det en gang om ugen. To på en god uge.

EFTER:

På en skala fra 1-10 hvor hård var karkluden så i dag?

Det var nok en 7'er. Den var længere, end vi havde prøvet det før. Og så giver det lige lidt, når Line står der, og giver den gas. Hvis man ved, at hun også tager en ekstra runde bliver man nødt til også at give lidt ekstra.

Har du lyst til at gøre det igen – lige nu?

Ikke lige nu. Men måske i morgen.

Føler du dig som en karklud?

Ja, men mest i ansigtet.

Tekst og foto: Klara Ammitzbøll Breinholt, Lea Pilsborg

Simon Emil Ammitzbøll er folketingsmedlem for Liberal Alliance og har været formand for Krogerup Højskoles bestyrelse siden 2007. Han var selv elev på Krogerup i 1999.

Foto: Folketinget

10 SKARPE – SIMON EMIL AMMITZBØLL

Tekst: Mette Sjanne Nørmark Knudsen

Hvem er dit forbillede?

Jeg har det sådan set ikke så godt med idoler, men jeg ser op til mennesker, der gør en forskel for, at mennesker kan leve i frihed og demokrati.

Hvordan ville du have det, hvis Allan Simonsen havde vundet Vild Med Dans?

Jeg går ikke rigtig op i det program.

Hvilket musiknummer spiller du mest på din iPod?

For tiden hører jeg en del Marie Key.

Hvad kan gøre dig rigtig vred?

Jeg bliver vred, hvis jeg synes, at der er nogen, som bliver behandlet uretfærdigt.

Hvis du fandt en ekstra milliard i statskassen, hvad ville du så bruge den til?

Skattelettelser.

Beskriv din drømmemand

Ham er jeg gift med :-)

Hvem gør rent hjemme hos dig?

Uha, det gør min mand og jeg selv.

Hvad er dit yndlingssted i København?

Toga Vinstue. Stamstedet, som jeg desværre besøger for sjældent på grund af en travl hverdag.

Hvis ikke du var politiker, hvad ville du så lave?

Så ville jeg gerne være journalist, eller åbne mit eget firma eller måske være højskolelærer.

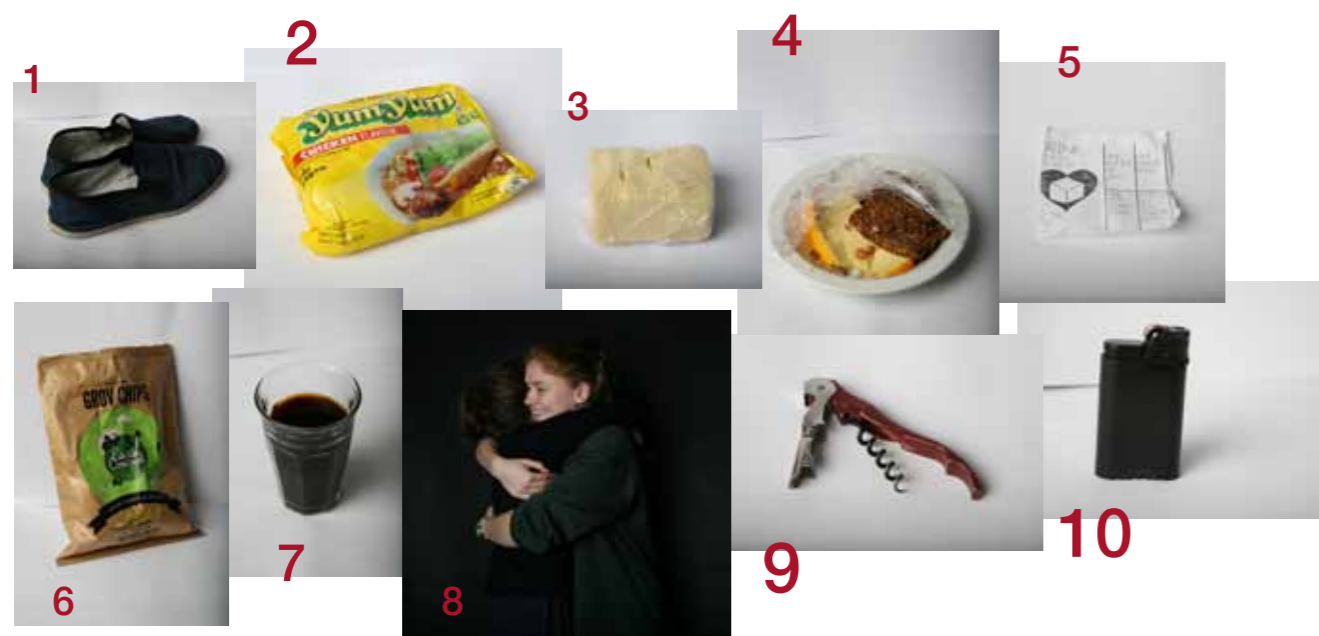
Hvad lærte du af dit højskoleophold – og hvordan har du brugt det i dit videre liv?

Opholdet på Krogerup ændrede mit liv. Jeg fandt ud af, hvor meget vi hver især kan ændre, hvis bare vi tør. Jeg blev også mere selv-sikker i forhold til at stille mig op over for andre og sige min ærlige mening. Krogerup forlader aldrig mit hjerte.

10 TING DU SOM ELEV IKKE KAN UNDVÆRE PÅ KROGERUP HØJSKOLE

Tekst: Line Søe Munk, Foto: Nadia Birch Hvilsom

Under vores ophold på Krogerup Højskole har vi opdaget, at der bare er nogle ting, der er vigtigere end andre. Vi har prøvet at vælge nogle stykker ud, som vi og eleverne ikke ville være foruden i vores hverdag.

1. MAOSKO: Disse lydløse hjemmesko hjælper alle, der gerne vil stjæle lidt natmad uden at blive opdaget.

2. YUMYUM NUDLER: Hjælper til hvis køkkenet ikke lige serverer ens livret, eller hvis man efter en fest virkelig har brug for noget at spise.

3. NATMAD: Natmad er meget vigtigt at huske, både til hverdag og fest - man ved aldrig hvornår man ender i sin seng eller bare bliver lækkersulten.

4. ANDRES NATMAD: Noget man desværre nogle gange må ty til, enten hvis ens egen slipper op, den er blevet spist af andre eller hvis man lige en enkelt gang glemmer at sørge for at have noget klar i køleskabet.

5. ØLKLIPPEKORT: Når klippekortet først er købt, kan man jo lige så godt få det brugt og få startet den fest.

6. SOURCREME&ONION CHIPS: Noget man altid skal have i skuffen til filmhygge på en tømmermændsdag.

7. KAFFE: Er essentielt til de morgener, hvor man ikke lige kan få sig selv i gang.

8. VENSKAB: Noget vi alle har fundet på højskolen, og noget vi alle ikke vil være foruden.

9. VINOPLUKKER: Meget kan fixes med gaffatape, men en vinflaske kan stort set ikke åbnes uden en vinoplukker.

10. LIGHTER: Er et absolut must, hvis man er en del af rygercirklen, eller hvis man står og mangler en øloplukker.

Racha Haffar is a student on Crossing Borders on Krogerup Højskole.

Foto: Kirstine Fryd

DANES VS. TUNISIANS

Tekst: Racha Haffar

My personal reflections on the differences and similarities between Danes and Tunisians.

In an attempt to draw comparisons between Danes and Tunisians, I would say there are more differences than similarities between these two diverse groups. Let's start by talking about how Tunisians and Danes perceive, treat and approach foreigners who come to visit them in their countries.

Contrary to the big attention, care and curiosity Tunisians show their visitors from other cultures, Danes don't show the same enthusiasm in getting to know the "newbie" around. Personally, I feel that we Tunisians are more welcoming and offer our visitors a warmer sense of belonging in their new environment.

Moving the discussion to the trust issue, it seems that Danes trust each other when it comes to daily-life practices but not in personal relationships. They tend to be more careful, closed and timid about sharing their intimate information and experiences with new acquaintances.

In addition, what makes Denmark politically and socially stable is having this trust on the level of the government. So, people tend to have trust in each other and in their govern-

ment leading to a more sustainable, stable society - contrary to Tunisians who have no trust in their government.

On the personal level, the Tunisians tend to open up easily and let in any new friend. However, they don't show any trust in general and daily-life with strangers, unlike the Danes.

Finally, considering the differences in life styles and standards of living, and as a result of the relatively 'easy' lives Danes have, they tend to take things for granted.

I don't think they ever think about their world in comparison to others' worlds. For all I know, they might be thinking that life is this beautiful and shiny everywhere. But, unfortunately it is not, it is harsh and real in some other parts of the world. In Tunisia, we never take anything for granted and we keep asking for more and more, because probably we are not at that high level of technology, progress and modernity, yet.

All in all, my experience here has been so enriching - to see and live these differences in ideologies and ways of thinking. ●

HVAD ER HYGGE?

Luca Delphi Shimizu
Age: 19
Main subject: Crossing Borders

How do you understand the word "hygge"?
That's a really special Danish word. In Japan we don't really have a word for it. I understand it like when it's cozy and you're having a good and happy time with your friends or family.

Do you think we do a lot of "hygge" here at the school?
Yes, especially in the "pejsestue" and in the students rooms.

Can you mention a "hyggeligt" moment here at the school?
Me and my roommate Sadie often turn off the light and light up the candles that we put around the room. Then we watch a movie with good vibes and drink some tea. That is very "hyggeligt" - I like it.

Is "hygge" something you will take with you in the future?
Yeah, I want to explain to my friends and family what hygge is, so I can share a "hygge-moment" with them in Japan.

Peric Mantey
Age: 22
Main subject: Crossing Borders

How do you understand the word "hygge"?
It is a Danish word you use when a group of people get together in a cozy place and spend some time together, chat, have fun, and play games.

Do you think we do a lot of "hygge" here at the school?
Not that much, but I think many of the students try to organize it in their free time. The school does not often organize it.

Can you mention a "hyggeligt" moment here at the school?
Yes. One time the school organized it for us. We went down in the pejsestue where we had a cozy moment. We sat in the couches and had some coffee, tea and cake.

Is "hygge" something you will take with you in the future?
Yes, of course I will do that.

Sadie Sarvis
Age: 18
Main subject: Crossing Borders

How do you understand the word "hygge"?
I think it means coziness, but more just an atmosphere that is socially stimulating and welcoming.

Do you think we do a lot of "hygge" here at the school?
Yes we do. And I like it a lot.

Can you mention a "hyggeligt" moment here at the school?
When we went winter bathing the other day and then afterwards we all got in blankets and ate cake and drank tea. That was very hygge, I think.

Is "hygge" something you will take with you in the future?
Yes, that is one of the things I will definitely bring with me back to wherever I am.

Anniken Inga Holter Arntsen
Age: 19
Main subject: Photography

How do you understand the word "hygge"?
I think it's something nice that has a good atmosphere.

Do you think we do a lot of "hygge" here at the school?
Yes, especially in the "pejsestue". Here we do a lot of pejsehygge, where we watch movies and eat candy.

Can you mention a "hyggeligt" moment here at the school?
One of the first days, most of the students were watching a movie in the pejsestue. Everybody brought their duvets and snacks. That was so hyggeligt!

Is "hygge" something you will take with you in the future?
I don't know, because I want to stay in Denmark. I don't think I will take it back to Norway. I think the Danish hygge stays in Denmark.

Sveinn Heiðar Kristjánsson
Age: 20
Main subject: FILM!FILM!FILM!

How do you understand the word "hygge"?
Immensely cosy.

Do you think we do a lot of "hygge" here at the school?
Yes, pejsehygge.

Can you mention a "hyggeligt" moment here at the school?
Yes. When the power went out. Well, that was in the pejsestue - so yes, pejsehygge. Good times.

Is "hygge" something you will take with you in the future?
Yes.

Tekst: Klara Ammitzbøll Breinholt
Foto: Majlinda Urban Kuci

Foto: Nadia Birch Hvilsom

Kære Krogerup'ere,

Tak, fordi du læste vores magasin. Redaktionen har slidt hårdt - både morgen, eftermiddag, aften og nat på biblioteket - for at kunne give dig den bedste læseoplevelse på det første og sidste magasin, vi kommer til at lave.

Desværre er det ikke kun Krogen, men hele Krogerup-eventyret, der snart er slut. Næste gang du ser en Vestfyen, så husk tilbage på alle de gode oplevelser, du har med fra Krogerup: Vennerne, festerne, Pejsehygge, morgensamling med eller uden alle elever, HumlePubben, farefulde cykelture gennem den mørke skov, film, Fakta, gåture og ikke mindst Choir!

Kan du huske den første dag, søndag den 18. august?

Det kan vi.

Følelsen af at se sig omkring og ikke genkende ét eneste ansigt. Alt skulle prøves for første gang: Første morgenmad, første hovedfagstime, første fest.

Næste gang du sidder i spisesalen, så kig på de mennesker, du deler bord med. Ansigter, der i begyndelsen var fremmede, repræsenterer nu gode venner. Mennesker, du har delt dit liv og hverdag med de sidste fire måneder.

Selvom du sikkert har lært en masse af dine fag, så husk på alt det, du også har lært af fire måneder i selskab med 71 nye mennesker – og nu venner – der har været en del af dit liv her på Krogerup.

Nyd juletiden og tænk på alle de dejlige mennesker, du mødte på Krogerup.

— **Redaktionen**